

راونکه و آرمان ناریخ چهانی

تاریخ ملتهای لاتین و ژرمنیک

از ۱۴۹۷ — ۱۵۱۶

ترجمه و تحریش سرو رهایون

راونکه از دانشمندان و مؤرخان عالم قدام قرن نزدیک اروپا بود. از میروده ووش را که فیبور (رجوع شود به شماره گذشت آریان) در تمهیقات ناریخ پژوهان نهاد او تکامل بخشیده موارد تطبیق دستورهای آنرا او مت داد. صحفه قانون تاریخ علن اعموم اورا یور و مرشد تاریخ شناسانی می‌شدند که بروش علمی جدید کار میکردند.

امید و فرم شرح خلاصه و نهاد ایتلهای دانشمند بزرگ تاریخ و آن در شماره آیینه مفصل ترجمه کردند. اینکه ترجمه در راجه بکار آناری که میان خلاصه و هذر او درباره تاریخ است بدلاً لعنه خوانندگان آریانا همیرسد. «همایون»

نخست باید اذعان کنم که این کتاب قبل از طبع به نظر من چالب تر و کامل تر و مسیوندا که امروز پس هنوز امید من از خوانندگان مهربان اینست که بیشتر بفضل این محفل نشده باشد لارم بد هدف کتاب و هو ضرورات و سبک و روش آنرا بیان کند، هدف مورخ بیگمان چیزی جز همان نظریه اونیست. تازه درباره موضوع اصای بحث دو نکته را باید کرکرد. یکی آنکه این کتاب بر مانهای لاتین و ژرمنی نزد ادبیت بیک کل وحدت توجه و اعتناء میکند. این اعتناء پوحدت مذکور از جهه سه مفکرہ

Leopold Von Ranke (1795—1886)

* ظور از ملت‌های Latin اقوام کشورهای فرانسه، آلمان، ایتالیا، و بریتانیا است. و ملت‌های Germanic ازواز مردمی - تیتو-توبیک است. تیتو-تونها اصلی‌تر کی از اقوام قدیم زرمن اند که بو-اطنه (مادریوس) رومی در ۱۰۰ ق.م. مغلوب شدند و عبارتند از خود و ملت‌های آلمانی و اقوام شبه جزیره - کانادا نویا و مردوکان فراورده آنکه و اکنون و هر مقابل نزادهای ملت ولایتین بکار می‌روند.

قابل متدایسه و شبیه که ذکر خواهیم کرد تفاوت میکند: یک مفکر ره مسیحیت جهانی که حتی از بنیان نیز در آن شامل استند. دو دیگر مفکر ره وحدت اروپا و آن بدین لحاظ به ترکان مردمان آسیابی اند و چون امپراطوری روسیه مشتمل بر سراسر شمال آمریاست، انسان نمی تو انداز تاریخ آنها را بدرستی فهم کنند هرگز آنکه همه جنوبهای مسایل آمریایی را آرموده و در آنها رسوخ و نفوذ کرده باشد. صدیگر آن زمان بایت یک مفکر ره هم مشابه دیگر نیز تفاوت مینماید و آن مسیحیت لاتین است، بدین طریق که اقوام سلاو، لیک (۱) و مجار که بخشی از بندهست بشماره میروند، ماهیت خاص و عجیبی دارند و در اینجا از آن بحث نخواهیم کرد. تمام مایه آنچه با این وحدت بیگانگان مینماید صرف بر حسب ایجاب و ضرورت خواهد بود؛ آنهم بینو گذرند و فرعی و وجه همت مرلف بیشتر اینست که تحقیقات خود را متوجه ملت های فراز ادآ بهم نزد یک گرداند؛ خواه از فراز ادجر من پاشد و یا فراورده و مخلوط چرمن لاتین؛ گه گزارش های تاریخ آن مرکز ثقل داده تربگویم تخدمان تاریخ معاصر محبوب می شود.

در دیباچه و اصولا در بخش از ارشاهای مردم ط به بیگانگان - میکوشم نشان دهم که این ملت ها چگونه بمرحله نکامل و وحدت و اشتباخت مشترک نایبل آمدند. این نکته یک جنبه مفکر ره کلی ای است که تاریخ من روی آن از کاء دارد؛ البته جنبه دیگر آن مستقیماً از من در چارت امتناباط میشود. این کتاب را که باورخ کوچکی از تاریخ این ملت ها سروکار دارد میتوان صرآغاز تاریخ جدید نام گذاشت اما باید بیادداشت که این کتاب در حقیقت چندین کتاب تاریخ است نه یک کتاب تاریخ از سوی دیگر آن شمل بحث پیدا یش سلطنت اسپانیه و مساقط آزادی ایتا لیا امسک، از جهتی هم متنضم و میین یک خود بیت دوچانه فیز میباشد: یکی مخلافت عیا سی که از فرانسه منشاء گرفت و دیگر خود یتها کلیسیایی که بواسطه ریفرم و نهضت اصلاحات مذهبی رونما شد و کوتاه اینکه اقسام ملت های ها به دو چیزه متناقض که تاریخ معاصر کا ملا روی آن قوام یافته، صورت گرفت.

این کتب از شروع دوره‌یی صحبت میکند که در طی آن ایتا لیا هنر تدراندرون خود احساس آهنگ و مازش میکرد و کم از کم از آزادی ظهری بهره مند بود

Lettie یک از طوایف که زبان شانه از گروه زانهای آریایی است و ارتیاط غردنیکی با ایوانیک بهم میرسانند.

از ادی ظاهری بدین معنی که پاپ در آن وجود داشت. معه. ندامه. گز است گفت
دارای اختیارات بوده است. گذشته از آن درباره نجزیه، اینا لیا وفتح آن بدست
فرانسویان و اسپانیویان، ملب کلی آزادی در بعضی کشورها و مقرر طبق خود
ارادت در بسیار ان و با لاحره در پیرامون ظفر اسپانیویان و آغاز غلبه و تفوق
ایشان بحث خواهد کرد. و درین کتاب یهان خواهد شد که بی کفا یتی سیاسی
صاقبت های امپرانیوی چگرنه متنه به و حدت ایشان و بازیچه، صورت عالم فشار
صاقبت های متحده بر بیان و اسکوز ناکید باز هم بیشتر معتقدات مسیحی گردیده
و نیز هم خواهد کرد که شدت بر اشخاص غیره من منجر به کشف خشکه امریکا
وفتوحات امپراطوری های بزرگ در آن قاره شد. مهمتر از همه این که جهاد در
طریق مسیحیت متنه به تفرق و استیلا امپرانیه در اینا یا، جرمنی و ها لیند گردیده
و نکنه سوم این که کتاب من در با رهه و شبحتی ها و بدختی های فرانسویان بیان میدهد
و آن از زمانی که شارل هشتم بحیث پشتیبان و قهرمان مسیحیت در برای رترکان
رهبری شد تا دوره فرانس اول، چهل و یک سال بعد که وی بر ضد امپراطور
از همان ترکان طاب معاونت کرد. در اخیر پس از غور و دقت در سر چشم
تضادهای سیاسی در مقابل امپراطور در حوزه جرمنی و با تحقیق در میادی تضادهای
حوزه کلیسا در برابر پاپ، در حوزه ازو پا سعی شده که رقیب و مشاهده حقیقی
و عام و تمام گذشته شفاقتها و اختلافات بزرگی که ناشی از ریفرم هنری شد، ممکن
ساخته شود. اختلافات و جدایی هایی که از اصلاحات مذهبی بیان آمد در مرحله
اول درین کتاب مورد دگنه شگو واقع خواهد شد. آری این کتاب وقف مطالعه
اینگونه حواتر زاریخی و حواتر مربوط به ملت های لانین و جرمن، بادر نظر داشتن
و حدت ایشان، شده است. قضایت درباره گذشته و آموزنده ماحتن حال بمفاد
آنند پرواژی و اجرای آن ساعی بزرگ را درین اثر خود در معرفت خواهم داشت
بلکه در آن صرف خواسته ام نشان دهم که حواتر فی الحقیقت از چه قرار بوده اند.
آبا مدارک و مواد چنین تحقیقات از کجا مراجعت باید کرد؟ این کتاب و منابع
مواد آن، اساساً بر خاطرات، یادداشتها، نامه ها، گزارشها و روایتها
شهر و دعینی استناد دارد. سایر نوشهایها و منابع صرف زمانی مورد استفاده واقع شده

که مستقیماً از مدارک دست اول اخذ شد و باشد و با اشتمال بر اطلاعات اور پژوهش همچنانه مد ارک شده مذکور باشند. این عنوان در پایه هر روایت مشخص خواهد شد. جلد دوم که موافق آن نشر میشود روش تحقیق و فناج روشن از مقادی در تاریخ را ارائه خواهد نمود.

هدف روایت از درحقیقت سازمانی است که ترکیب و صیاق آن را ثابت میکند. فکته دیگر ایسکه باید توقع داشت همان جهش و تکامل آزادانه روایت میشود که، دست کم بصورت نظری، در آثار ادبی سکار میرود در لغایت آن تاریخی هم مرا عاند شود. و در باره آثار تاریخی امتنان بزرگش بوفان و زوم باشد گفته یقین داشتند. مدارم که ایشان دارای چنین صفتی بوده باشند.

ایضاح چگونگی و اقعایات بصورت دقیق، اگرچه اتفاقی و غیرجایحه هم باشند، بینگمان کمال مطابق و غایت شریعت دافش است. پس ازین میباشد حادث را در چوکات و حدود تکامل آنها تحت مطالعه گرفت. بنابران بجای آنکه قرار معمول و برحسب توقع همیشگی، از تشریح و تبیین احمدی مؤسسات میاسمی اروپا آغاز ننم - که این روشن اگرهم تسلیل ادراکات را هنقطع نسازد هارا از اصل هوضوع یقیناً دور و منحرف میکند. ترجیح دادم که از هر ملت و از هر یک از قوهای اواز هر فرد، صرف در موافقی که نقش عمده و ممتازی بعهده دارند، به افضل سخن بمهان آرم البته ازین حیث که آنها میایستی، اینجا آنجا، در مطابق کتاب، نباشد و خاصه بد ان هنگام که نمیتوانستم ایشان را فادیده گرفت - هیچگونه نشویش با اضطرابی در خود احسان نکرده ام. بدین طرق بالین عمل خواسته ام بتوانم بصورت بهتر مسمت پیشرفتگی و مراحل تکمیلی و جهتی را که در راه تکامل اختیار کرده، آند و مفکوره هایی را که محرک شان بوده اند، درکش نمایم.

در پای کلام باید پرسید آید رباره فتاوی سلوک من را جمع به ممیز این که بر شمردم و در فکارش تاریخ دارای این همه ارزش و مزا واردقت و اهتمام زیاداند، چه خواهد گشت؟ آیا نوشه های خود من غالباً غیرطبیع و ناگوار و نامر بو طوبی فرع و بیز از کنند، لیستند؟ البته فراموش نماید کرد که، فرخان نمود و سرمشق و دارای طبع و طرز پیروگوار و عالی، در قدیم، و برای ادای تذکر باید افزود و در ایام جدید نیزو جو داشته اند، و من هیچگاه جسارت نکرده ام که خود را با ایشان در مقام مقایسه قرار دهیم.

پاپا ایشان ه، پشمی و رقابت و رزم، و آن خاصه" ازین باست که دنیا ای ایشان لجه؛
دیگری داشته است. فعلاً "مذکور: عالی و قیمتداری وجود دارد از بن قرار گه:
رویدادهای باید با صبغهای که حاکی از معنویت بشری باشد و با حدود و جاهیت خود بش
و در عین حال با تنوع و رنگی خود برای مطالعه و مشاهده انسان میسر باشد؛
من خود به نفس خود بشن و اتفاق استم که در کارهای خود چه مقدار از هدف دور و چه جور
هاندهام: آری انسان با همه معنی وجود و جهد ممکن است باز هم به مقصد د
نایل نشود: انسان نباید با این وضع دلسرد شود! ولی بهر حال باید باید
داشت که آنچه با آن معامله داریم و دارای اهمیت بسز او شایان
همه گونه اینفات میباشد و چنان که جا کوبی (۱) هم تأثیر میکند خود انسان است،
خواه معماهی وجود او گشایش پذیر باشد و یا هم چنان آنگشودنی و افسانه اند گیز. البته
مقصد از انسان حیات افراد حیات نسلها و حیات ملل است و در ضمن این توجه
والنفات و تحقیقات بعض تعمق درباره خالق انسان که قدرت او مافوق قدر تهار مصور
نقوش عرضی و فرشی است نیز شامل خواهد بود: (ختم)

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

رفتتم بر آن دلبر همچون نهاده انسانی
گفتم که دام پیش تو هانده است گر و
صد دل زخم طر: گیسوش بریخت
گفتا که دلت بجوى و بردار و برو
و لاادری،